

Obsah

- Vítání „na objednávku“.....2
- Zprostřed pralesů aneb VTV 2012..... 2
- Za tajemstvím sousedů..... 4
- První půlrok „pod jednou střechou“.....5
- Komiks..... 8
- Výsledky mapování hnízdišť čejky..... 9
- Výstava k 80. výročí založení MOS..... 9
- Navrhujte kandidáty do výboru MOS.....9
- Trička MOS.....9

Vážení čtenáři,

za několik málo týdnů uplyne již osmdesát let od vzniku naší organizace. MOS prošel během své historie celou řadou proměn. Máme za sebou mnoho úspěchů na poli vědy, ochrany ptáků i propagace a osvěty. Protože je opravdu na co vzpomínat a archivní materiály jsou bohaté, připravujeme ve spolupráci s Muzeem Komenského výstavu k tomuto výročí (více na str. 9). V letošním roce jsme se věnovali ale i dalším tradičním spolkovým aktivitám, přičemž nechyběly ani aktivity nové. V rámci velkého projektu úspěšně řešíme problematiku ochrany jiříček, rorýsů, netopýřů, ale i dalších živočichů žijících s námi „pod jednou střechou“. Intenzivněji jsme v regionu mapovali hnízdní rozšíření čejky chocholaté a sbíráme data o výskytu chocholouše obecného. Právě dokončujeme leták věnovaný problematice ochrany doupných stromů a dalo by se pokračovat výčetem všech našich tradičních úspěšných aktivit. Více se o některých z nich dočtete v našem zpravodaji.

Přejeme Vám příjemnou četbu i chvíle strávené v podzimní přírodě.

Jaroslav Koleček

Vítání „na objednávku“

Dvacátý osmý duben. Před čtvrtou mi zvoní budík a já se bojím otevřít oči a vyhlédnout z okna, abych zjistila, že zase prší. Ale místo tmavých mraků vidím oblohu plnou hvězd, ohlušující zvuk není pleskot kapek o dlažbu, ale zpěv kosa. Vyrazím ven. Cestu přes Bezručovy sady mi zpříjemňuje zpěv drozdů a červenek. Na Náměstí Hrdinů se už začíná hlásit nový den, a když vystupuji na Poděbradech, je už poměrně světlo. Z dálky počítá kukačka a my už rozbalujeme síť. Zamotaná příliš není. Za chvíli jsme hotovi a já už spěchám do Řepčína. Plané loučky se kouzelně vynořují z mlhy a očekávám už jen nějakého bájného ptáka. Procházím „mráčkem“, vedle mě si na mokré louce plave kachna, opodál naletují do dutiny špačci a zpívá slavík. S ptačími přáteli opět zapomínám sledovat čas, takže nakonec opět běžím. Na mostku již čeká asi třicetihlavý dav. Konečně se zbavuji alespoň části zátěže v podobě propagačních materiálů, kterou mám na zádech. A teď přichází na řadu ona slibovaná věc – věštění z letu ptáků. Na otázku, jestli bude dnešní procházka úspěšná, mám odpověď jasnou již předem. Samozřejmě bude – z každé vteřiny v přírodě se dá odnést víc, než bychom věřili. Kos po pravici mě tedy vůbec nepřekvapuje. Ale už se začínají hlásit i jiní ptáci, takže vzhůru za slavíkem. Zpívá opravdu nádherně. Do křiku rorýsů se mísí zpěv zvonohlíka, reha zahradního nebo pěnkav. A tady tento hlas mě znovu překvapuje. Takové melancholické cvrlikání – nejsem na něj zvyklá. Ale předpoklad budníčka většího je správný. Ozývá se současně spolu se svým menším příbuzným, takže můžeme pěkně porovnat zpěv i vzhled. Na louce již není po mlze ani památky a mokro tu také příliš není, dnes tu tedy žádného člena výpravy neztrácíme. Za chvíli již stojíme na břehu štěrkovny. Pohlížíme na roháče, kachny a lysky. Do stativáku zaměřuji labuť na hnízdě a později se v hledáčku objevují i rybáři. Teď už je čas na to, abychom se podívali, co náš „lovec“ odchytil. Na keři visí dva pytlíčky a u sítě se z reproduktoru ozývá budníček. První ptáček je pěnice. Krásný sameček samozřejmě vzbuzuje úsměv, ale ten mnou „objednaný“ pták v druhém pytlíku – to je úplně něco jiného, i když je jen hnědý. Slavíka, toho se nepodaří mít v ruce každý den. Budníčkovi se do sítě moc nechce. Nakukuje do pytlíku s nahrávkou, ale pořad ne a ne se chytit. Nakonec však svůj boj prohrává a třepotá se v síti. Tak ho ještě rychle vyfotit a můžeme exkurzi ukončit. Lidé se pomalu rozcházejí a mně nezbývá než uvěřit, že se stalo neuvěřitelné – na Vítání nám svítí sluníčko. A ještě k tomu ten objednaný slavík, to byla opravdu pěkná tečka.

Katka Ševčíková, e-mail: sevcikovaka@seznam.cz

Z prostředí pralesů aneb Výzkumný terénní víkend 2012

Je teplé páteční odpoledne. Přelidněné nádraží a tradiční zpoždění vlaků... Ale i cesta na chodbě je poměrně příjemná a za nedlouho nám za zády mizí Olomouc, Hranice i Ostrava a před zraky se vztyčují majestátné vrcholy Beskyd. Do Ostravice je to chvilinka a odtud jsme vyvezeni na chatu autem. Postává tu už několik kole-

gů. Po krátkém ubytování a letmém seznámení s okolím šplháme do kopců. Cíl – pozorovat, chytit a okroužkovat lejska malého. Z hustých lesů se ozývá jen štěbetání sýkor a zpěv králíčka. Občas se mezi majestátnými těly buků mihne brhlík, ale červenohrdlý cestovatel pořád nikde. Síť natahujeme alespoň na ukázkou. I přesto však nahrávka zapůsobila – králíček se rozčílil na svého soka v teritoriu tak, že se chytil a podobnou reakci měla i pěníce černohlavá. Alespoň neodcházíme s prázdnou. Dole na nás čekají již další účastníci, kteří první průvod nestihli. Celý pátek má být zakončen promítáním o místní avifauně, ale když přichází další účastník se slovy: „uralka“, několik nadšenců si po zhlédnutí obrázků a rozdání úkolů na zítra míří vyslechnout její hlas. Bez úspěchu. Přesto ještě dnes nekončíme. Kdo by přeci nechtěl zažít odchyt chřástala polního? A když se ozývá nedaleko v Ostravici – ne jeden z nás bere všemi deseti. Ovšem najít jej, to zas tak lehký úkol není, zvláště když nespolupracuje. A chytit? Výsledek podobný jako s houkajícím puštíkem. I když, zážitků je dostatek. A neúspěchů pro dnešek také, takže alespoň na chvilku do postele a sladké sny doplněné o chřástalí „rép rép“.

Ranní budíček je brzy. Rozebíráme si tabulky a čeká nás test bodové metody sčítání. O nic, kromě porovnání výsledků nejde, proto se není čeho bát – není to jako před písemkou ve škole... A dokonce zbývá i čas užívat si probouzející se horskou přírodu. Táhle klepe strakapoud bělohřbetý, občas zahouká doupňák a na jednom bodu přednese svou rozmarnou písničku i náš hledaný lejska malý. Všechny body posčítány – nejvyšší čas vrátit se pro ty, co nevstávali a vydat se na celodenní výlet. Po snídani musíme ještě dořešit, kdo s kým a kam půjde, odbýt neodbytné a mlsné koně, pohladit psy a vzhůru do kopců. Svahy Lysé hory s neprostupnými pralesy čekají... Nemusíme chodit ani příliš daleko a jeden z cílů tohoto víkendu opět objeven. Lejska malý prozpěvuje na buku a o to, abychom natáhli síť, si vysloveně říká. Tak tedy jeho přání je splněno. Nicméně si to asi rozmyslel a najednou se mu dolů příliš nechce. Virtuální samec ho o své skutečnosti přesvědčil až po přestavení sítě a už je z něho hvězda. Pořádně nafotit, prohlédnout snad každé pírkou, zvážit – zjistit všechno co jde a i to, co nejde. Ovšem kam jeho silná křídla zase na podzim zamíří, to nevíme. Je až k neuvěření, že tento drobeček byl již několikrát zřejmě až v Asii a teď na nás pomrkává očkem a žádá svobodu. Balíme síť a po krkolomných svazích se vydáváme hledat další dobrodružství – nebo spíš ptáky. A netrvá to ani dlouho a na nahrávku začíná reagovat datlík. A jak provokativně létá nízko! Nu, síť stojí hned, ale datlík se jí ve větru snadno vyhýbá – přelety pár centimetrů od sítě zvládá s bravurními oklikami. Zanedlouho procházíme krásné pralesovité porosty plné popadaných kmenů, které už si matka příroda podá ke svému nitru, a mezi nimi spousty mladých stromečků krčících se ve stínu svých rodičů. Neuvěřitelný přírodní ráj, divadlo, jež trvá tisíce let... Na Lysou horu, to není po pěšině plné turistů daleko a cesta nám za doprovodného zpěvu budničků větších ubíhá rychle. Na vrcholu se postupně shledáváme s dalšími skupinami, opatrně zjišťujeme, co kdo viděl, a užíváme si suchý podvečer na nejdeštivějším místě u nás. Konečně se objevuje první kos horský – už je tedy čas

vyrazit. Do uklidňujícího se ruchu se svým příjemným zpěvem prosazují pěnice hnědokřídlé, slunce pomalu obrací svůj úsměv na západní polokouli a kosi pořád nikde. Nejsme v tom ale sami, kromě toho jednoho pod vysílačem nikde žádný. Je k neuvěření, jak rychle se setmělo. Cesta přímo do svahu po cestě necestě je už obtížnější, za nedlouho se nám však jde již pohodlněji. Právě když docházíme na zpevněnou cestu, tma již definitivně roztáhla nad krajinou své prsty. Do nočního ticha se jen občas ozve provokující hlas sovy, jestli se některá neuráčí odpovědět... Ale je ticho. Na chatu přicházíme jako poslední. Zážitky si však ještě musíme sdělit, a pak už spát.

Ráno mě ze sna plného zpěvu lejsků vytahují mladí rehci, kteří se hádají o potravu donesenou rodiči. Nádherný, ještě úplně jarní den, že člověk by skoro neřekl, že je konec května. Kam tedy dnes vyrazit? V první řadě si půjdeme poslechnout lejska malého. Krasavce s červenou skvrnou na hrdle nacházíme na stejném místě jako včera. Vypadá vesele, jen prstýnek na noze ukazuje, že se s člověkem potkal tváří v tvář. V pralese opodál se nám ozývá bělohřbeták. Několikrát ladně přeletuje kousek nad námi. Můžeme si dokonce zblízka prohlédnout i jeho záda... A ještě jeden lejsk – akce jako včera, tentokrát však s více lidmi. Natáhnout síť, pustit nahrávku, nasadit kroužek a dát mu svobodu. Tak vypadá zrychlený scénář. Pomalu se blíží poledne. Ještě malé zastavení nad rostlinkami a zpět na naše nocoviště. Nezbyvá víc, než si sbalit věci a rozloučit se. Část účastníků již míří domů, část se zastaví někde na jídle a my máme v plánu podívat se na zoubek místním ťuhýkům. Víkend v horách tedy ukončíme opět v polích. A co na závěr? Snad jen popřát našim lejskům, aby ještě někdy odhalili své tajemství, co nosí na noze a prozradili o sobě něco víc... Víc, ale i méně než skrývá jejich domovina – husté, beskydské pralesy...

Katka Ševčíková

Za tajemstvím sousedů

Je pátek 20. 7. 2012. Do ztlahlých olomouckých ulic se přestávají vkrádat sluneční paprsky a od západu se přibližují černá mračna. Pod Sloupem Nejsvětější trojice se schází víc lidí, než jsem očekávala, a dokonce i více lidí, než je v tuto chvíli rorýsů na nebi. Ale i tak začínáme akci s názvem, který může lidskou fantazii zavádět různými směry... Po stručném představení projektu „Pod jednou střechou“, rozdáání materiálů a trošku rozvláčnějším povídání o tom, co to vlastně rorýs je, kdy a kde ho můžeme najít a o podobných osobních záležitostech, se konečně začínají objevovat první ptáci. Míříme na ulici Palackého, k domu s číslem popisným 624, kde hnízdí poměrně početná kolonie těchto pozoruhodných ptáků. Čekání není ani zdaleka tak dlouhé, jak jsem si myslela. Po chvílce zaletuje na hnízdo první, po něm další a další... Přesto je špatné počasí znát. O kousek dál nacházíme další hnízdiště a s podvečerem dokresleným dvěma čapími rodinami, čekáme na první netopýry. Vlára opeřených pro dnešek končí a do vzduchu se dostávají „chlupatí“.

Jako první vylutují netopýři rezaví, ještě v době, kdy se dají úspěšně pronásledovat dalekohledem. Už je ale tma a ke slovu přicházejí batdetektory. Ve spleti pís-kání a chrastění jsou odborníci schopni mimo několika druhů netopýřů nalézt třeba i hlas příjízďejícího jízdniho kola nebo cvrčení sarančí. Přes Čechovy sady přicházíme do sadů Smetanových a u rybníčka určujeme již čtvrtý druh netopýra – netopýra vodního. Ručičky hodin se netrpělivě posunují blíž a blíž k půlnoci. Nezbývá tedy, než popřát netopýřům a rorýsům dobrou noc a rozejít se do svých domovů.

Katka Ševčíková

První půlrok „Pod jednou střechou“

Od dubna letošního roku řešíme ve spolupráci České společnosti ornitologické (ČSO), České společnosti pro ochranu netopýřů (ČESON) a Moravského ornitologického spolku (MOS) společný projekt „Pod jednou střechou“. Cílem projektu je dlouhodobě zajistit ochranu synantropních druhů živočichů (především rorýsů, jiříček a netopýřů) ohrožených stavebními úpravami na území Olomouckého a Zlínského kraje, předcházet konfliktům a střetům mezi rekonstrukcí a druhovou ochranou a zvýšit obecné povědomí veřejnosti o ochraně synantropních druhů.

Pro účinné řešení problému oslovujeme a zapojujeme v našem projektu několik cílových skupin: širokou veřejnost, odbornou veřejnost a veřejnou správu. Zaměřujeme se přitom zejména na městské prostředí a zástavbu bytových domů.

Nejpočetnější cílovou skupinou jsou obyvatelé měst. Především jsou problematikou dotčeni ti obyvatelé měst, kteří chystají rekonstrukci domu či bytu, bytová družstva a společenství vlastníků bytových jednotek. V dosavadním průběhu realizace projektu jsme v této cílové skupině řešili především žádosti o odborné konzultace, posuzování staveb a zpracování posudků a doporučení na základě prováděných odborných zoologických průzkumů. Tímto způsobem jsme ve prospěch rorýsů a netopýřů dokázali za první půlrok trvání projektu přímo ovlivnit cca tři desítky stavebních zásahů různého rozsahu, čímž byly zachovány nebo nově vytvořeny řádově stovky hnízdišť rorýsů a úkrytových možností netopýřů. Aktivní účastí ve správních řízeních zahajovaných krajskými i městskými úřady jsme dokázali prosadit vhodná opatření směřující k praktické ochraně zvláště chráněných druhů u mnoha problematických staveb – tímto způsobem jsme dokázali vhodná opatření prosadit nejen u mnoha stavebních zásahů, ale např. i u výstavby nových větrných elektráren.

Pro potřeby monitoringu jsme v letošní sezóně získali 28 mapovatelů (většinu z toho členů MOSu), z toho 16 mapovatelů zaměřených na monitoring ptáků, 10 na monitoring netopýřů a 6 mapovatelů schopných provádět monitoring obou skupin. Celkem 23 mapovatelů jsme také vyškolili v rámci terénního školení. Většina (22) z těchto mapovatelů se do mapování aktivně zapojila a přispívala do nálezových databází již v letošní sezóně, u ostatních (především u nově

zaškolených mapovatelů netopýrů) předpokládáme zapojení do monitoringu v příští sezóně. Stávající síť mapovatelů stále rozšiřujeme, kladně hodnotíme především zájem nových mapovatelů o monitoring netopýrů, což je odborně náročnější činnost (většinu nových mapovatelů netopýrů se nám proto daří získávat především mezi studenty přírodovědeckých fakult).

S odbornou veřejností (projektanti, architekti, stavební firmy) přicházíme do styku prakticky každodenně opět především při správních řízeních, částečně pak při kontrolách problematických staveb, částečně také v rámci prezentačních akcí pro veřejnost. Tímto způsobem jsme dosud přímo oslovili, nebo na konkrétním problému spolupracovali s cca deseti firmami působícími ve stavebnictví na území Olomouckého a Zlínského kraje. Ochranu zájmových druhů i samotný projekt jsme také úspěšně prezentovali na právě skončeném stavebním veletrhu Stavotech 2012 v Olomouci. V následujícím období plánujeme aktivní oslovení dalších stavebních firem také při plánovaných odborných seminářích a školeních.

V dosavadním řešení projektu jsme aktivně spolupracovali také s úřady, které ve své kompetenci řeší problematiku druhové ochrany podle zákona č. 114/1992. Jedná se o Agenturu ochrany přírody a krajiny (Správa CHKO Litovelské Pomoraví a Krajské středisko Olomouc, SCHKO Bílé Karpaty a KS Zlín), Českou inspekci životního prostředí (oblastní inspektorát Olomouc a pobočka Zlín) a odbory životního prostředí krajských úřadů obou krajů. Dále jsme v pravidelném kontaktu také se stavebními úřady krajských úřadů a oslovili jsme většinu z 33 obcí s rozšířenou působností. Dosud jsme aktivně konkrétní problémy řešili s deseti z nich. V několika případech (Olomouc, Prostějov, Zlín, Uherské Hradiště, Šumperk) s městským úřadem spolupracujeme dlouhodobě na rozsáhlejších dílčích projektech (dlouhodobé zoologické průzkumy a odborné poradenství, kontroly dodržování nařízených opatření na rizikových stavbách apod.). Takto realizujeme i dlouhodobý zoologický průzkum v areálu letního kina v Olomouci vzhledem k plánovanému rozsáhlému kácení – zde se jedná především o obecný chiropterologický a ornitologický průzkum dotčených stromů a zhodnocení výskytu dutinové hnízdících ptáků a stromových druhů netopýrů. Dalším dílčím projektem je pak spolupráce s MÚ ve Zlíně, kde využíváme zkušeností mapovatelů projektu ke kontrolám dodržování opatření nařízených OŽP k zachování stávajících hnízdišť rorýsů. Bohužel jsme v letošním roce museli ve spolupráci především s ČiŽP, případně příslušným OŽP řešit také několik případů přímého ohrožení aktivních hnízdišť rorýsů v průběhu hnízdní sezóny.

Zprovoznili jsme Poradenské a konzultační centrum v prostorách Ornitologické stanice Muzea Komenského v Přerově a v rámci Ekoporadny Hnutí Duha v Olomouci. Pro poradenskou činnost jsme proškolili sedm odborných poradců, kteří působí v celé zájmové oblasti. Byly vytvořeny webové stránky projektu (www.mos-cso.cz/cz/rorysi), které jsou průběžně aktualizovány a jsou propojeny s partnerskými weby www.rorysi.cz a www.sousednetopyr.cz, kde jsou k dispozici podrobnější informace týkající se postupů a technických řešení vhodných k zajiš-

tění ochrany synantropních druhů ptáků a netopýrů nejen při rekonstrukcích budov. V rámci webových stránek projektu zveřejňujeme připravované akce, zajímavé výsledky monitoringu, novinky z řešených opatření na stavbách apod. Na důležitější aktuality následně upozorňujeme média (za prvního půl roku trvání projektu evidujeme na dvě desítky významnějších mediálních zpráv o projektu, včetně několika televizních a rozhlasových reportáží). Dále průběžně informujeme o aktivitách projektu prostřednictvím facebookové skupiny „Náš soused netopýr“, která má nyní celkem 422 fanoušků. Dokončen byl také projekt nové, trvalé expozice o ochraně synantropních druhů na budovách v prostorách ORNIS v Přerově – v současné době pokračuje zajišťování dílčích exponátů a vlastní realizace expozice.

Dosud jsme se zúčastnili čtyř veřejných akcí pořádaných jinými organizacemi (Ekojarmark v Olomouci, Přírodovědný jarmark PŘF UP v Olomouci, Netopýří noc v jeskyni Na Špičáku a Zahradní slavnost v Přerově), kde jsme zajišťovali prezentaci projektu a řešené problematiky formou informačního stánku, přednášky, poskytovali odborné poradenství apod. Sami jsme zorganizovali dvě terénní exkurze pro bezprostřední seznámení široké veřejnosti s problematikou chráněných synantropních druhů (vycházka „Za tajemstvím sousedů“, cca 20 účastníků a opakované vycházky za netopýry v rámci Noci vědců, cca 100 účastníků). V rámci motivačního programu byly dosud na území Olomouckého a Zlínského kraje uděleny čtyři certifikáty „Náš soused je netopýr“. Oproti původnímu plánu projektu byl již v tomto roce spuštěn také on-line přenos webkamerou z hnízda rorýse obecného na adrese <http://rorysi.wz.cz/online-kamera.html> (návštěvnost webu činila ke konci hnízdní sezóny celkem cca 700 přístupů).

Důležitou součástí projektu je monitoring hnízdišť rorýsů a úkrytů netopýrů. V květnu proběhla dvě plánovaná terénní školení pro mapovatele v Babicích a Uherském Hradišti a v Přerově, kterých se zúčastnilo celkem 23 mapovatelů. V rámci vytvořeného poradenského centra zajišťujeme mapovatelům také přímou podporu (vypůjčení dalekohledů, případně ultrazvukových detektorů, odborné konzultace, pomoc při determinaci problematických skupin apod.). Byla dokončena první sezóna mapování hnízdišť u rorýsů, u netopýrů ještě mapování v letošní sezóně probíhá (podzimní kontroly). V současnosti bylo do databáze hnízdišť nově zadáno přes 4 000 zmapovaných čísel popisných. Pro potřeby organizace mapování jsme navázali spolupráci s dobrovolnickým centrem JIKA Olomouc. Dílčí výsledky projektu jsme v říjnu prezentovali na mezinárodní konferenci ve Zvoleně formou dvou přednášek a posteru. Rovněž byl přednesen příspěvek „Under One Roof“ na The 2nd Commonswift Seminars – Berlin.

Závěrem bych chtěl poděkovat především všem dobrovolným mapovatelům (převážně z řad MOSu) i dalším spolupracovníkům, kteří se zapojili do letošního monitoringu, a vyjádřit naději, že aktivity a cíle projektu se nám bude společně dařit naplňovat se stejnými úspěchy i v následujícím období, tak abychom jednou všichni mohli říkat, že skutečně žijeme s rorýsy a netopýry „Pod jednou střechou“.

Evžen Tošenovský, e-mail: tosenovsky@birdlife.cz

Komiks

Katka Ševčíková

Výsledek mapování hnízdišť čejky chocholaté na střední Moravě

V letošním roce se členové MOS zapojili do projektu mapování hnízdišť čejek v rámci společného programu ČSOP, MŽP a LČR „Ochrana biodiverzity“. Během realizace projektu (27 mapovacích dnů, od konce března do konce května) bylo v Hornomoravském úvalu nalezeno celkem 28 lokalit s hnízdním výskytem čejky chocholaté. První hnízdní pokus byl doložen na 14 lokalitách (odhad 100–130 hnízd). Z tohoto počtu byla úspěšná hnízda pouze v ozimech a trvalých lučních porostech (5 lokalit, do 55 hnízd), ostatní primární hnízdiště nacházející se na neza-seté vlhké orné půdě byla ve všech případech zničena zemědělskou technikou (9 lokalit, do 75 hnízd). Na osmi z devíti neúspěšných lokalit čejky v menších počtech zůstaly a založily náhradní snůšky v jarních plodinách (ječmen, kukuřice a řepa). Náhradní hnízdění byla vesměs úspěšná (odhad do 40 vylíhlých hnízd). Doplnkově byla přítomnost čejek v květnu zjištěna na dalších 14 lokalitách osetých převážně kukuřicí (celkem do 70 hnízd). I v těchto případech se jednalo o náhradní hnízdění, které bylo ve většině případů pravděpodobně úspěšné.

Výsledky mapování byly poskytnuty k dalšímu zpracování Agentuře ochrany přírody a krajiny (NDOP) a ČSO (faunistická databáze). Velký dík za pomoc při mapování patří jmenovitě Kateřině Ševčíkové a Jaroslavu Kolečkovi.

Libor Praus, e-mail: libor.praus@gmail.com

Pozvánka na výstavu k 80. výročí založení MOS

V prosinci tohoto roku uplyne osmdesát let od založení našeho spolku. Při této příležitosti jsme připravili ve spolupráci s Muzeem Komenského v Přerově výstavu s názvem „Osmdesát let společně pro ptáky a pro lidi“. Vernisáž výstavy proběhne v den výročí – tedy v úterý 4. 12. 2012 od 17 hodin v malé galerii na zámku v Přerově. Expozici budete moci navštívit do konce února 2013.

Navrhujte kandidáty do výboru MOS

Na únorové členské schůzi proběhnou volby nového výboru MOS. Členové si touto cestou volí na dva roky zástupce, kteří řídí činnost spolku a rozhodují v době, kdy členská schůze nezasedá. Můžete zasílat návrhy na předsedu, místopředsedu, jednatele, hospodáře a jednoho či více členů výboru. Práce ve výboru je čestná, nehonorovaná, výbor se schází zpravidla nejvýše jednou měsíčně v Přerově.

Trička MOS

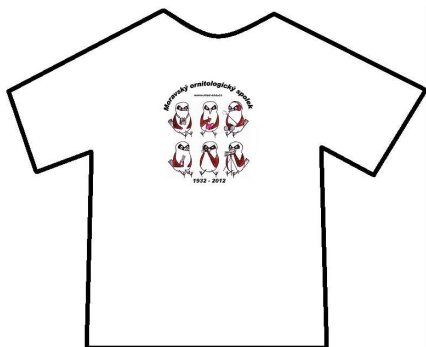
Připravili jsme pro Vás možnost objednat si tričko MOS k výročí 80 let od založení spolku. V případě zájmu o tričko a další informace se prosím obračete přímo s konkrétním požadavkem na Katku Ševčíkovou, která návrh připravila a má výrobu a distribuci triček na starosti. Cena triček by se měla pohybovat mezi 250,- až 300,- Kč (+ případné poštovné). Více na: sevcikovaka@seznam.cz, tel.: 776 746 980. Vzor potisku trička najdete na obrázku na str. 10.

Moravský ornitologický spolek

www.mos-cso.cz

1932 - 2012

**Moudivláček – zpravodaj
Moravského ornitologického
spolku – středomoravské
pobočky ČSO.**

Interní zpravodaj pro členy MOS – smp ČSO. Kontakt (adresa pro zasílání příspěvků a korespondence): Bezručova 10, 750 02 Přerov, www.mos-cso.cz, info@mos-cso.cz, č. ú.: 32434831/0100. Kresby na titulní straně – © Jiří Polčák (moudivláček lužní), © Václav Plšek (moták pilich). Vychází nejméně dvakrát ročně v elektronické podobě a tiskem v nákladu 35 ks. Číslo 2/2012 vyšlo 12. 11. 2012.

